

Spira Veronika: Miniesszék II.

Pillanatkép győztesekről és vesztesekről

Janko feladta

Mi mindent hordoz egy-egy ember mentalitása? Szocializáció, kulturális minták, magatartásbeli normák, személyiség, értékek. És mit árul el ebből a viselkedése? Figyeljük csak egy kicsit az alábbi füves pályás férfi tenisztorna döntőjét! A lelátón, a képernyő előtt a szemlélődő nem kelt feltűnést, figyelmének fókusza rejtve maradhat

Nehéz nap volt 2011. június 18. szombat Eastbourne-ben. Minden összetorlódott. Pénteken egész nap esett, nem lehetett játszani sem a férfi, sem a női elődöntőket, de vasárnapra sem lehetett halasztani meccseket, mert hétfőn már kezdődött az év egyik legnagyobb versenye, a wimbledoni torna.

Így azután ezen a kissé borús szombati napon kellett játszani mind az elmaradt elődöntőket, mind pedig az aznapra kiírt döntőket.

Az eastbourne-i férfitorán ritkán vesznek részt a top 20-ba tartozó teniszezők, vagy ha mégis, igyekeznek minél gyorsabban kiesni, éppen a grand slam közelsége miatt. Így most is két olyan játékos került a férfi egyes döntőjébe, akik még soha sem nyertek ATP tornát, Andreas Seppi a dél-tiroli Bolzanóból és Janko Tipsarevic Belgrádból. Seppi a 39., Tipsarevic a 29. a világranglistán, mindketten 27 évesek. Seppi a délelőtti elődöntőben csak három játszmában tudta legyőzni ellenfelét, míg Tipsarevic sima két szettben nyert. Kétségtelenül ő volt a pihentebb, mégis elvesztette az első játszmát. A másodikat azonban agresszív játékkal gyorsan besöpörte, ami a jelek szerint sokat kivett belőle, mert a döntő szettben Seppi elhúzott 4-0-ra. Már csak két gém hiányzott a győzelméhez.

Nos, ekkor kezdődött a műsor. Tipsarevic minduntalan megszakította a játékot, azt remélve, hogy megzavarhatja Seppi koncentrációját. Először a bírónál reklamált. Megpróbálta meggyőzni őt arról, hogy halassza másnapra a mérkőzés befejezését, mivel túl sötét van. Majd a főbíró hívtatta. Később azért állította meg a játékot, mert szerinte túl fényesen világít az eredményjelző, ami zavarja őt a játékban. Már a jól nevelt angol nézők is megelégték a folytonos reklamálást, a játék széttördelését, és bekiabáltak neki: *Inkább játssz!*

Seppinek az arca se rezdült, a játékra összpontosított.

Bár mind a bíróról, mind a főbíróról leperogtek a panaszaik, Tipsarevicnek mégis szerencséje volt. A sok huzavona közben szemerkélni kezdett az eső. Már vonult is volna az öltözőbe, amikor a szemerkélés abbamaradt. A bíró 20 perc szünetet rendelt el, hogy a fűvet felszáríthassák, de a játékosoknak a pálya szélén kellett maradniuk. Seppi fegyelmезetten várt, Tipsarevic tüntetőleg mobilozgatott, ami ugyan tilos, de nem szóltak rá.

A húszperces várakozás már valóban kizökkentette Seppit. Három gémet veszített zsinórban, mire újra játékba lendült. Tipsarevic előadása azonban ezzel korántsem ért

véget. 4-3-nál látva, hogy Seppi újra a régi formájában játszik, látványosan elcsúszott, húzni kezdte a lábát, sántikált, sérülésre panaszkodott. Ekkor már Seppinél is betelt a pohár. Sarokból sarokba küldte a labdát, mondván, ha sérült vagy, úgysem éred el, ha pedig csak színlelsz, fuss, ha győzni akarsz.

Seppi már a meccsért adogatott, már csupán három pont hiányzott a győzelméhez, amikor Tipsarevic az utolsó húzásra szánta el magát: feladta a mérkőzést. E gesztusával azt közölte ellenfelével: *bár tiéd a tornagyőzelem, a trófea, az örömed nem lehet teljes, mert engem nem győztél le.*

Seppi rezzenéstelen arccal fogott kezét Tipsareviccsel és a bíróval, miközben azt mérlegelte magában, vajon mi lesz az aznapi harmadik meccsével, a férfi páros döntőjével. Bizonyára mégis vasárnapra marad.

Elgondolkodhatunk az eastburni döntő tapasztaltain, mérlegelhetjük, miként vélekedjünk az olasz színeken versenyző dél-tiroli Seppiről, és hogyan a belgrádi szerb Tipsarevicről, a nagy-szerb és a nagy-olasz álmokról, ezek veszteseiről és győzteseiről, Európáról, a Balkánról, és magunkról, a köztes Európáról, valamennyiünk – volt győztesek, kvázi győztesek és vesztesek – mai mentális és kulturális állapotáról.

2011.